

2^ο Φύλλο Εργασίας - Μελέτη της ιστορίας του Αλκιβιάδη

Δημιουργός Σεναρίου: ΟΛΓΑ ΚΟΥΤΣΙΜΠΕΛΗ (Εκπαιδευτικός)

Ομάδα μελετητών Αλκιβιάδη

Αθηναίος πολιτικός και στρατηγός. Διέθετε σπάνιες πολιτικές και στρατιωτικές ικανότητες και προσωπική γοητεία, προσόντα που χρησιμοποίησε για να ικανοποιήσει τις υπέρμετρες φιλοδοξίες του, φτάνοντας όμως ως την προδοσία. Η αμφιλεγόμενη προσωπικότητά του απασχόλησε πολλούς ιστορικούς.

Ο Αλκιβιάδης καταγόταν από το αριστοκρατικό γένος των Αλκμεωνιδών. Μετά τον θάνατο του πατέρα του, στρατηγού Κλεινία, το 447 π.Χ., μεγάλωσε στο σπίτι του θείου και κηδεμόνα του Περικλή, του κορυφαίου πολιτικού των Αθηνών, ο οποίος παντρεύτηκε τότε την μητέρα του Αλκιβιάδη, την Δεινομάχη. Δάσκαλός του ήταν ο Σωκράτης, ο οποίος επιχείρησε να τον επηρεάσει με τη φιλοσοφία του, αλλά δεν κατόρθωσε να χαλιναγωγήσει τον εγωκεντρισμό, την εκκεντρικότητα και τη ματαιοδοξία του. Το 420 π.Χ., μετά τον θάνατο του Κλέωνος, ο Αλκιβιάδης, χάρη στην ευφυΐα, την ευγλωττία και την προσωπική γοητεία του, αναδείχθηκε ηγέτης των ακραίων δημοκρατικών, με πολιτικό του αντίπαλο τον Νικία, ηγέτη των αριστοκρατικών.

Κατά την εκλογή του ως στρατηγού το 420 π.Χ. και το 417/416 π.Χ., ο Αλκιβιάδης, φιλοδοξώντας να αποκαταστήσει την **Αθήνα** στην παλιά ηγεμονική θέση της, παρέσυρε τους Αθηναίους σε δύο αποτυχημένες εκστρατείες, αυτή της Μαντινείας (418 π.Χ.) και αυτή της Αμφίπολης (417/416 π.Χ.), καθώς και στην αιματηρή κατάληψη της Μήλου. Όμως η νίκη του Αλκιβιάδη σε αγώνες αρματοδρομίας στην 91η Ολυμπιάδα (416 π.Χ.), όπου διατέλεσε «αρχιθέωρος» της αθηναϊκής αντιπροσωπείας, αποκατέστησε το γόητρο και τη δημοτικότητά του, αφού αποτέλεσε θρίαμβο τόσο για την πόλη του όσο και για τον ίδιο. Έτσι ο Αλκιβιάδης, ο οποίος βρισκόταν τότε στην αρχή της πολιτικής σταδιοδρομίας του και προσπαθούσε να βρει τρόπους να ενισχύσει τη φήμη του, άδραξε την ευκαιρία και έπεισε τους Αθηναίους να επιχειρήσουν μια **εκστρατεία στη Σικελία** το 415 π.Χ. για να βοηθήσουν την Έγεστα (ή Σεγέστα) κατά του Σελινούντα και των Συρακουσών. Ο απώτερος σκοπός του Αλκιβιάδη ήταν η επέκταση της αθηναϊκής κυριαρχίας στη Μεγάλη Ελλάδα. Όμως η εκστρατεία αυτή, την αρχηγία της οποίας ανέλαβε ο Αλκιβιάδης μαζί με τον Νικία και τον Λάμαχο, αποδείχθηκε μια καταστροφική τυχροδιωκτική περιπέτεια. Σχεδόν αμέσως μετά την άφιξη του αθηναϊκού στόλου στη Σικελία, ο Αλκιβιάδης ανακλήθηκε στην Αθήνα, προκειμένου να δικαστεί για το σκάνδαλο των «Ερμοκοπιδών» (δηλαδή των ενόχων της αποκοπής των κεφαλών των Ερμαϊκών Στηλών) τις παραμονές της αναχώρησης του στόλου, κατηγορούμενος για συνωμοσία κατά του πολιτεύματος και για ασέβεια. Όμως κατόρθωσε να δραπετεύσει από τη συνοδεία του στους Θουρίους και κατέφυγε στη **Σπάρτη**, όπου παρακίνησε τους Σπαρτιάτες να πολεμήσουν τους Αθηναίους και να διεκδικήσουν την πανελλήνια ηγεμονία. Τους πρότεινε μάλιστα να στείλουν στρατό στη Σικελία για να βοηθήσει τους Συρακουσίους και να εγκαταστήσουν ένα μόνιμο οχυρό στη **Δεκέλεια** της Αττικής, με σκοπό να παρεμποδίσουν τον ανεφοδιασμό της Αθήνας. Και οι δύο επιχειρήσεις έπληξαν σοβαρά το γόητρο της Αθήνας.

Επιπλέον ο Αλκιβιάδης μεσολάβησε στη σύναψη **αντιαθηναϊκής συμμαχίας** ανάμεσα στη Σπάρτη και τον Πέρση σατράπη της Ιωνίας Τισσαφέρνη και πέτυχε την αποστασία από την Αθηναϊκή Συμμαχία μιας σειράς ιωνικών πόλεων και την προσχώρησή τους στους Πέρσες. Όμως, μετά την ήττα τους από τους Αθηναίους το 412 π.Χ. και ενοχλημένοι από τις παράνομες σχέσεις του Αλκιβιάδη με τη σύζυγο του βασιλιά τους Άγι Β΄, από την οποία

Στα 46 του χρόνια, ολοκληρώθηκε ο πολυτάραχος βίος του **Αλκιβιάδη** ενός από τους μεγαλοφυέστερους Αθηναίους πολιτικούς και στρατιωτικούς, ο οποίος όμως με την υπέρμετρη φιλοδοξία και ματαιοδοξία του, άφησε την ανάμνηση ενός τυχοδιώκτη.

Αφού μελετήσετε το υλικό για τη δράση του Αλκιβιάδη χαρακτηρίστε την προσωπικότητά του σε σύγκριση με τα χαρακτηριστικά των Αθηναίων πολιτών βάσει της κλίμακας: Έλλειψη-Μεσότητα-Υπερβολή.

[illegible]

Αλκιβιάδης

